

Sygnatura akt: V GC 568/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

przeciwko A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwotę 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 grudnia 2017r do dnia zapłaty
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 568/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. pozwem z dnia 21 lutego 2018r. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Grzewcze w I. kwoty 15.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 grudnia 2017r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanemu kocioł CO 12 kW w ilości 2 sztuk oraz kocioł CO 16 kW. Jeden kocioł CO 12 kW powód dostarczył pozwanemu w sierpniu 2017r. Pozwany odebrał ten kocioł bez zastrzeżeń i potwierdził jego dostawę własnoręcznym podpisem oraz pieczęcią pozwanego na dokumencie WZ 1/08. Kocioł CO 12 kW oraz kocioł CO 16 kW powód dostarczył pozwanemu w maju 2017r. Pozwany odebrał kotły bez zastrzeżeń i potwierdził ich dostawę własnoręcznym podpisem na dokumencie WZ 2/05 z dnia 25 maja 2017r. Powód obciążył pozwanego fakturą VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2017r. na kwotę 15.000 zł z terminem płatności 25 grudnia 2017r. Pozwany nie uregulował należności wynikających z powyższej faktury VAT. W związku z tym powód pismem z dnia 18 stycznia 2018r. wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty należności. Pozwany nie odebrał wezwania do zapłaty i nie uregulował należności.

Do pozwu złożono uwierzytelniony przez pełnomocnika powoda odpis faktury VAT (...) na kwotę 15.000 zł, dokumenty WZ 1/08 z sierpnia 2017r. i 2/05 z 25 maja 2017r. oraz wezwanie do zapłaty z 18 stycznia 2018r.

W dniu 28 marca 2018r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, nakazując pozwanemu aby zapłacił powodowi kwotę 15.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 grudnia 2017r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.492 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, w którym wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że w miesiącu maju i sierpniu 2017r. powód dostarczył kotły wskazane w uzasadnieniu pozwu, tj. łącznie dostarczone zostały trzy kotły. Pozwany zapłacił jednak za nie w sierpniu i październiku 2017. Jako właściwy do uregulowania należności za kotły powód wskazywał drogą sms i mms numer rachunku bankowego, na który pozwany dokonał dwa przelewy w sierpniu 2017r, a następnie powód wskazał inny numer rachunku bankowego, na który pozwany dokonał przelewu w październiku 2017r. Do sprzeciwu załączono zestawienie wybranych operacji za okres od 24 lutego 2017r. do 24 kwietnia 2018r., oświadczenie o zaliczeniu wpłat z dnia 30 kwietnia 2018r., mms A. M. z numerem rachunku bankowego w (...).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania i twierdzenia zawarte w pozwie. Powód kategorycznie zaprzeczył aby otrzymał od pozwanego zapłatę za kotły CO objęte powództwem w niniejszej sprawie. Cena za powyższe kotły nie została zapłacona ani przelewem na rachunek spółki prowadzony przez (...) ani w gotówce. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, że zapłacił powodowi. Pozwany współpracował również z firmą (...) i wpłaty, na które się powołuje dotyczą właśnie współpracy handlowej z tą firmą, a nie z powodem. Na dowód przedstawił faktury VAT, których dotyczą załączone do sprzeciwu potwierdzenia płatności. Powód zaprzeczył ponadto aby podawał pozwanemu wskazany w wiadomości mms numer rachunku bankowego. Do pisma załączono faktury VAT wystawione przez U. C..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U. C. rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej pod nazwą (...) U. C. w L. w dniu 1 marca 2013r. Przedmiotem działalności gospodarczej była sprzedaż grzejników i kotłów centralnego ogrzewania. Jako pełnomocnika przedsiębiorcy wpisano W. C..

Dowód: wypis z Centralnej Ewidencji i (...) o (...)

(...) (k. 55 – 56 akt)

Powód został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 31 grudnia 2014r. Właścicielką 95% udziałów i prezesem zarządu spółki jest U. C.. W. C. jest prokurentem samoistnym. Przedmiotem działalności powoda jest produkcja między innymi grzejników i kotłów centralnego ogrzewania.

Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru

przedsiębiorców KRS (k. 11 – 13 akt)

Zarówno spółka jak i osoba fizyczna prowadzą tę samą działalność gospodarczą polegającą na produkcji kotłów centralnego ogrzewania. Faktycznie produkcją kotłów zajmuje się powód. U. C. zawarła umowy leasingu i zaciągnęła kredyt. Do czasu zakończenia, rozliczenia tych umów prowadzona jest działalność osoby fizycznej. U. C. wcześniej produkowała kotły CO, które stanowiły własność jej przedsiębiorstwa. Z tego względu nadal prowadzona była ich sprzedaż. Głównym sprzedawcą jest jednak powód. Pozwany rozpoczął współpracę z U. C. i powodem w roku 2015 lub 2016. Kupował również kotły z indywidualnej działalności U. C., ale zostało to rozliczone. Nie rozliczył natomiast należności za trzy kotły sprzedane przez powoda. Ustalono z pozwanym, że fakturę za sprzedaż kotła powód będzie wystawiał wobec klientów pozwanego, inwestorów którym instalował dostarczony przez powoda kocioł. Kotły były dostarczane do hurtowni pozwanego. Jedyne faktura miała być wystawiona na użytkownika kotła. Uzgodnienia te były dokonywane ustnie pomiędzy pozwanym i prokurentem powoda. Dokumenty WZ były jedynym dowodem sprzedaży kotłów. Powód czekał aż pozwany wskaże mu zgodnie z ustaleniami dane kupującego. Powód czekał na

decyzję, czy faktura ma być wystawiona na pozwanego, czy na inną osobę. Gdy kocioł zostawał zamontowany, pozwany telefonicznie informował powoda, że wszystko jest w porządku i można wystawić fakturę.

Dowód: zeznania prezesa zarządu powoda U. C. (00:22:08 –

00:36:35 minuta rozprawy z dnia 6.09.2019r. k.107v-108 akt)

W dniu 25 maja 2017r. powód wydał pozwanemu kocioł CO 12 kW (...) o wartości 5.000 zł dla klienta i kocioł 16 kW (...) o wartości 5.300 zł + 150 zł „pokojowa” . Wydanie towaru zostało potwierdzone podpisem pozwanego.

Dowód: dokument WZ nr 2/05 z 25.05. 2017r. (k. 17 akt)

W dniu 10 czerwca 2017r. E. U. (1) C. wystawiła wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu kotła CO 19 (...) na kwotę 2.460 zł brutto, zapłacona gotówką.

Dowód: faktura Nr (...) z 10.06.2017r. (k. 57 akt) rejestr sprzedaży

VAT (k. 74 akt)

W sierpniu 2017r. powód wydał pozwanemu kocioł 12 kW (...) o wartości 5.000 zł i kocioł 16 kW (...) o wartości 5.300 zł pomniejszonej o 300 zł ze względu na brak sterownika . Wydanie towaru zostało potwierdzone podpisem pozwanego.

Dowód: dokument WZ nr 1/08 z sierpnia 2017r. (k. 16 akt)

W dniu 11 sierpnia 2017r. pozwany uiszczył na rzecz A. M. nr rachunku bankowego (...) kwotę 4.700 zł za kocioł CO, a w dniu 14 sierpnia 2017r. na ten numer rachunku kwotę 5.450 zł za kocioł CO. W dniu 4 października 2017r. pozwany dokonał „zwrotu środków” w kwocie 5.600 zł nr rachunku odbiorcy (...) na rzecz A. M.. Numer rachunku bankowego A. M. przesłała wiadomością mms.

Dowód: zestawienie wybranych (trzech) operacji za okres od 24.02.2017r. do

24.04.2018r. (k. 38 akt), wiadomość mms (k. 40 akt)

. Od sierpnia 2017r. U. C. dzwoniła do pozwanego pytając, kiedy rozliczy się za kotły. Ostatni telefon odebrał w połowie października 2017r. i powiedział, że już nie ma tych pieniędzy. Dokumenty WZ są na cztery kotły, ale za jeden kocioł pozwany zapłacił. Pozwany miał zapłacić za kotły po ich zamontowaniu. Powód wielokrotnie dawał instalatorom kotły do hurtowni i czekał na rozliczenie. W przypadku, gdy sprzedaż była z działalności U. C. były takie same zasady rozliczeń, czasami po 2-3 miesiącach od dostawy. Płatność była dokonywana przelewem, a czasami gotówką do rąk kierowcy, który przywoził kolejny kocioł. Syn U. C. pojechał do hurtowni pozwanego odebrać kotły, ale w hurtowni był tylko jeden kocioł. Był to kocioł mały bez podajnika, z ekspozycji pozwanego za 2.000 zł. Został wówczas żonę pozwanego, która wydała mu ten kocioł o oświadczyła, że za pozostałe trzy kotły pozwany zapłaci. Trzech kotłów, za które zapłaty dochodzi powód w niniejszym postępowaniu nie było wówczas w hurtowni. Powód złożył na policji zawiadomienie o popełnieniu przez pozwanego przestępstwa.

Dowód: zeznania prezesa zarządu powoda U. C. (00:36:35 –

00:53:47 minuta rozprawy z dnia 6.09.2019r. k.108-108v akt)

W dniu 1 grudnia 2017r. E. U. (1) C. wystawiła wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży kotła 16 kW (...) za kwotę 5.450,01 zł brutto i kotła 12 kW (...) za kwotę 4.700 zł brutto. Łącznie faktura została wystawiona na kwotę 10.150 zł,01 zł brutto, płatną przelewem na rachunek nr (...) w terminie do dnia 29 grudnia 2017r.

Dowód: faktura Nr (...) z 1.12.2017r. (k. 58 akt) rejestr sprzedaży

VAT (k. 75 akt)

W dniu 21 grudnia 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży dwóch sztuk kotła CO 12 (...) i jednej sztuki kotła CO 16 (...) za cenę jednostkową netto 4.065,04 zł. Łączna wartość faktury wyniosła 15.000 zł brutto. Sposób płatności wskazano przelewem w terminie czterech dni do 25 grudnia 2017r. W treści faktury wskazano numer rachunku bankowego powoda (...).

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 15 akt)

W dniu 18 stycznia 2018r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2017r., w terminie 3 dni od doręczenia pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie zostało wysłane na dwa adresy pozwanego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 18.01.2018r. z dowodem nadania i

doręczenia (k. 18 - 22 akt).

W dniu 30 kwietnia 2018r. pozwany złożył oświadczenie, że wpłaty dokonane w dniu 11 sierpnia 2017r. i 14 sierpnia 2017r. na rachunek bankowy (...) oraz w dniu 4 października 2017r. na rachunek bankowy (...) dotyczyły uregulowania należności za sprzedaż kotłów wymienionych w fakturze VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2017r. wystawionej przez powoda wobec pozwanego.

Dowód: oświadczenie o zaliczeniu wpłat z 30.04.2018r. (k. 39 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań prezesa zarządu powoda. Pozwany wbrew zobowiązaniu Sądu nie przedstawił dokumentacji ewidencji podatkowej za miesiące styczeń 2017r. – styczeń 2018r. ani potwierdzeń zapłaty za faktury VAT nr (...) z 10.06.2017r. i FV 37/12/17 z 1.12.2017r. wystawione przez U. C..

Sąd na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania powoda albowiem pozwany nie stawiał się dwukrotnie na rozprawie wyznaczonej w celu słuchania stron.

Świadek A. M., córka prezesa zarządu powoda U. C., po pouczeniu przez Sąd o prawie odmowy zeznań, skorzystała z tego prawa. Obecna na sali rozpraw prezes zarządu powoda nie zakwestionowała uprawnień córki do skorzystania z tego uprawnienia.

„Osoby wymienione w art. 261 § 1 k.p.c. mają prawo, a nie obowiązek odmowy składania zeznań. Każdorazowo muszą podejmować decyzję, czy składać zeznania, czy też nie. W razie skorzystania z tego prawa, nie mają obowiązku wskazywania przyczyn takiej decyzji. Również skorzystanie z tego prawa nie może być ocenione przez sąd jako przyznanie pewnych niekorzystnych dla strony okoliczności. Innymi słowy, to, że osoba bliska dla strony odmówiła składania zeznań, nie może wywoływać negatywnych konsekwencji procesowych dla którejkolwiek ze stron - wyrok SN z 26.10.1971 r. (I CR 446/71, Biul. SN 1972, Nr 2, poz. 27).

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży, przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 kodeksu cywilnego).

Sprzedaż jest umową dwustronnie zobowiązującą. Skutkiem jej zawarcia jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie się kupującego do zapłaty sprzedawcy umówionej ceny. Świadczenie jednej strony jest odpowiednikiem świadczenia drugiej strony.

Fakt wydania pozwanemu przedmiotowych kotłów i ich odbioru został przez pozwanego potwierdzony w dokumentach WZ, zawierających jego podpis i pieczęć.

Wydany przez pozwanego po otrzymaniu odpisu nakazu zapłaty dokument – oświadczenie z dnia 30 kwietnia 2018r. o zaliczeniu wpłat dokonanych w dniu 11 sierpnia 2017r., 14 sierpnia 2017r. i 4 października 2017r. na poczet faktury załączonej do pozwu nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Wpłaty z sierpnia 2017r. zostały uiszczone na rachunek bankowy indywidualnej działalności gospodarczej U. C. i zostały przez nią zaliczone na inną transakcję, potwierdzoną innymi fakturami wystawionymi przez U. C.. Przedstawione przez powoda w toku postępowania dowodowego faktury VAT potwierdziły tę okoliczność. Pozwany nie może domagać się zaliczenia dokonanej przez siebie wpłaty na poczet należności wynikających z dwóch niezależnych umów zawartych z odrębnymi podmiotami gospodarczymi. Z przedstawionych przez pozwanego przelewów wynika, że dwie wpłaty dokonane zostały na rachunek bankowy E. U. (2) C. i odpowiadają kwotowo wystawionej przez tę firmę fakturze VAT nr (...) z 1 grudnia 2017r. Zwrot środków w wysokości 5.600 zł na rachunek A. M. nie zawiera w tytule przelewu, że stanowi zapłatę za kocioł CO zakupiony od powoda, ani nawet od U. C.. Pozwany nie wykazał z jakiego tytułu przelał na rzecz A. M. kwotę 5.600 zł i czy fakt ten ma jakikolwiek związek z rozliczeniami stron.

Z uwagi na powyższe, podniesiony przez pozwanego zarzut zapłaty w oparciu o wydane oświadczenie nie został uwzględniony przez Sąd.

Wszystkie twierdzenia pozwanego kwestionujące roszczenia powoda nie zostały poparte żadnym wnioskiem dowodowym mogącym bezpośrednio poprzeć te twierdzenia. Przede wszystkim pozwany nie przedstawił dowodu zapłaty należności wynikającej ze spornej faktury na rzecz powoda.

Sąd uznał, że przedstawione przez powoda dokumenty potwierdzają okoliczność, że doszło do przeniesienia przez powoda własności urządzeń i ich wydania pozwanemu. Pozwany odebrał zakupiony towar i nie zgłaszał zastrzeżeń do jego ilości, czy jakości. Nie kwestionował po otrzymaniu wezwań do zapłaty prawidłowości wystawienia z tego tytułu faktury VAT. Dopiero po otrzymaniu nakazu zapłaty podniósł, że dokonał zapłaty, nie zgłaszając jednak żadnych wiarygodnych wniosków dowodowych mogących to potwierdzić.

Postępowanie dowodowe wykazało, że należność za fakturę załączoną do pozwu z tytułu sprzedaży kotłów CO nie została uregulowana przez pozwanego.

Obowiązkiem pozwanego jest zapłacenie ceny za zakupiony towar.

Roszczenie powoda podlegało więc uwzględnieniu w całości, również w zakresie żądania zasądzenia odsetek od terminu wymagalności należności głównej. Zgodnie bowiem z art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wynikającą z art. 98 k.p.c. i obciążył nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty postępowania, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 300 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.)

SSR Magdalena Berczyńska - Brus